

Just nende inimestega etendus andes veedab Anu oma juulikuu. "Käia nagu mustlane kultuuribussiga ringi on põnev," tunneb Anu elevust.

te see lennujaam-hotell-turistikad, vaid tavapäraest marsruutidest eemale jäävad kohad, kus võib sukelduda totaalselt teise elukeskkonda. Elus lihtsalt peab uusi asju katsetama, ennast pidevalt proovile panema. See ongi ju õnn – täiega elada ja areneda."

Ka sellesuvine teatrituur on Anu jaoks uus eksperiment. "Käia nagu mustlane kultuuribussiga mööda maad ringi on väga põnev. Olen varemgi olnud sellises kollektiivses projektis, aga see oli veidi karmim, selline vangla tüüpi projekt," meenutab Anu Soome telesaadetes "Big Brother" osalemist, kus ta pidi võistluse raames kolm kuud sama seltskonnaga kinnises majas elama. "Praegusel bussituuril on hoopis teistsugune raamistik, samas oleme pikalt koos suure kollektiiviga. Oleme ju kuulnud teatritruppidest igasuguseid lugusid – pirtsutavatest diivadest, ekstravagantsetest primadonnadest, ennasttäis staaridest jne. Saab huvitav olema, kuidas meil läheb."

Kes kõiki neid kohtinguid mäletab!

Komöödiaetendus räägib armastuseot-singutest ja kohtingutel käimisest ja sellestki, et elus pole miski võimatu ja keegi täiuslik. Kas Anu ise mäletab oma elu esimest kohtingut? "Loomulikult mäletan. Esimene romantiline armumine oli suvelaagris. Põnevad kohtamised ja ▶

Julgusest

Olen julge jah. Kui aga minusuguseid oleks rohkem, ei paistaks ma ju välja. Mulle sobib, et inimesed on arad, see aitab minul särada ja proovida eelisjärjekorras erinevaid asju. Siivas poemüüja või ontlik kontoritöötaja ei hakka ilmselt avaliku foto jaoks riideid seljast viskama, sest tema kolleegid vaataksid teda pärast ju teistmoodi. Kus selle häbi ots!"

muidugi on ja jääb imeks. See ei ole aga nii müstiline, kui ma endale kunagi ette kujutasin," naerab Anu pärast esimesi etendusi.

Üks avastus teise järel

Eestis bussiga risti-põiki ringi reisinud Anu varem polegi. "Jube huvitav on!" kiidab ta silmade särades. "Nüüd näen, kui erinevad on meie inimesed eri paigus isegi nii tillukeses riigis. Publik naerab ja plaksutab etendustel kohati totaalselt erinevate kohtade peal. Huvitav on vaadelda, kuidas suuremates linnades lähevad paremini peale alko- ja narkonaljad, mis maapiirkondades nii väga naerma ei ajagi. Maapiirkondades naerdakse pigem südamlike ja koduste-argieluliste sketšide peale, kuid ka allapoole naba nalju. Meil on väga terane publik, kes tajub teksti kogu etenduse ulatuses ja reageerib vastavalt kohali-

kule kultuurikontekstile. See on tõeliselt põnev," kiidab Anu eestlasi.

Suveltuur on avanud Anu silmad ka Eesti maapiirkondade elu-olu kohta. "Pidevalt meedias võimendatud kurtmise tõttu olin enne ringreisi pisut skeptiliselt meelestatud selle suhtes, mis meid maapiirkondades ees võib oodata. Ma ei olnud hulk aega kodumaal ringi rännanud ja kartsin, et kohati võib kehvalt elavatest ja depressiivsetest inimestest kahju hakata. Kartsin, et läheme kusagile nukraste kohta, kus logud kultuurimajad, hurtsikud püsti ning raha pole, külm ja kõle. Aga ei! On ilusad kultuurimajad, uhked häärberid, kenad aiad, tipp-topp autod, rõõmsad inimesed, rääkimata imeilusast loodusest," kiidab Anu ja arvab, et kurtmine tuleks üldse ära lõpetada. "Ega raha ja tervis tule ju vingumise, vaid innustunud tegutsemisega," usub ta.

Järgmise sammuna ooperilavale?

Anu on tohtu tegutseja. Küsimuse peale, mis teda kõige rohkem käima tõmbab, pöörab ta aeglaselt näo päikesepoole, sulleb silmad ja jääb mõttesse. Mõne hetke möelnud, vaatab ta tõsiselt otsa ja ütleb: "Uued väljakutsed! Mulle meeldib end uute asjadega proovile panna. Mida vanemaks saame, seda vähem on neid asju, mis meid üllatavad. Siis peabki julgema teha ja proovida aina uusi ja ainulaadseid asju. Kui mulle pakutaks näiteks võimalust ooperilauljana laval üles astuda, ütlen ma esimese raksuga kindlasti: "Oi, tänan, ei, mitte mingil juhul, ma ju ei oska," aga pisut hiljem hakkab hoopis mõtlema, et miks ka mitte. Just proovin! Mulle on taas ka reisimine meeldima hakanud, aga mit-

Tigedusest

Tigedus jahmatab mind ikka ja jälle. Kuidas inimesed saavad nii väikesed olla!? Aga mõtlen siis hoopis, kui kahju neist on. Kui ahtakeses maailmas nad elavad. Vana kurja koera ei muuda. Olen püüdnud kurjust headusega parandada, aga kahjuks see sageli ei tööta."